

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Ioannes ex Lupis de Hermansgrun, Ioanni Reuchlin Phorcensi S. D.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

Ioannes ex Lupis de Hermansgrun Orator Maidburgen
sis S. D. Ioanni Reuchlin Phorcensi.

Opportune mihi literæ tuæ aduenere mi humanissime Ioannes, multis enim diurnis nocturnisque laboribus fatigatū me mirū in modū recreauere. Et pfecto nil antiquius mihi cōtingere potuit, quā epistola tua, quā semper in manibus gesto, & qua soleo uti pro portu negotiorū, quotiens enim aut fastidio rerum aut multitudine negotiorum obruor, totiens ad tuam epistolam tanquam ex alto in portum recurro. Non satis neque legere eam, neque mirari possum ingenium tuum, quod tam apte Quintum Iliados illis Italiae & Galliae motibus Germaniaeque minis comparasti. Respexi non sine summa diligentia chartam quam literis exarasti. Et sicubi uel minima litura auri apparuisset, credere Apollinem ipsum suis manibus aureoque calamo illam descripsisse. Multis doctissimis uiris ipsam legendam dedi. Etiam Antistiti nostro delitiis humani generis. Quod autem nemo de rebus aut Italiae aut nostri status ut significaste reddidit certiore, alio tempore quantum ad me attinet tibi scribam, Illustris Dux de Wuirtemberg iussit ut ad te scriberē, dixitque se nuncium prope missurum. Ego cupiens etiam prauenire iussione, ut non tam celsitudini suae quā & officio amicitiae nostrae satisfacere uiderer. Scripsi haec qualiacumque raptim inter loquendum, & in senatu & calamo chartaque aliena. Auxilio episcopi Vormaciensis impetraui fratri tuo quoddam beneficium uel praebendam a Duce nostro Wuirtembergensi, qui mihi omnibus principibus non modo nostri temporis praefendus, sed & priscis clarissimis & illustribus uiris comparandus merito uidetur ob uirtutem. Tibi pro nostra amicitia gratulor, dignum principem quem immortalitati consecrare & uelis & possis tibi obtigisse. Vale, & me quod facis amato. Ex Bema co pridie idus Augusti. Anno. M. CCCC. lxxxv.

Ioannes ex Lupis de Hermansgrun, Ioanni
Reuchlin Phorcensi. S. D.

DVm Pragae apud Serenissimū Hungariae & Bohemiae regē legatiōis officio fungerer, & inter Scythicā prole propter linguarū durioris impitiam non nihil tediū haberē, aduenit nobilis & praestantissimus Gottofredus de Adelsheim & ipse legatus, de cuius aduentu mirū in modum sum gauisus. Reputabam enim me

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

superis curæ esse, qui sua benignitate me ne in Scythia quidé docto-
rum uirorum consortio priuare uoluere. Facerem te his literis cer-
torem de Regio apparatu splendidissimi & magnificentissimi Re-
gis, nisi Gottofredum nostrū ad te proficisci cognouissem, qui mul-
to elegantius tibi cuncta narrare q̄ ego scribere queat, Vt tamen la-
borem scribendi amoris tui causa non omnino fugisse uidear, Ex-
cerpsi ex quadā epistola nudius tertius ex Hungaria festinatissimo
nuncio huc missa, quædam licet tristia de Thureis, quæ in hac sche-
dula cōtineri uidebis. Dominus deus adaperiat principibus nostris
tandem aliquando oculos, ut uideant commune periculū, & cogi-
tent qua uia & modo incendium prius quā ad se serpat exinguant.
Age quantum in te est & uiro & christiano homine digna, tibiq; &
omnibus bonis persuade, nullum periculosius atrocius neq; maius
bellum Thurensi, nobis nationi imperioq; & fidei nostræ immine-
re, Licet multi contemnant, multi deliciis luxuriæ & gulæ dediti il-
lud fugiant. Mihi tamen crede necessitas pugnādi aliquando cum
pœnitundine contēntes fugientesq; insequetur. Ego uel forti pul-
chræq; defensionis uel honestæ morti locum inueniam. Tu uale, &
me non minus quam ego te oculis incognitū ama. Iterū uale, Ex
Praga xxvi. Mensis Martii M. cccc. lxxxvii.

Bernardus Schoferlin Doctor, Ioanni
Reuchlin Phorcensi.

SI qua salus unquā est eam exoptat. Rem aīo meo amarā amba-
busq; erectis manibus celo desclendā intimaſti, obitum uideli-
cet optimi principis nostri, qui me deū testor grauius q̄ dū car-
nales parentes amisi, non tam eius (qui cōmune omnibus debitum
excoluit, q̄ patriæ uicem dolens. Quare frustra a me cōsiliū expe-
tis, qui omnis consilii ac consolatiōis expers sum. Ne tamen amici
officium tibi denegem. Primum in nulla re desperationē quæ omī-
bus humanis in rebus exitiale malum est amittendam esse. Sed ubi
humanum deficit, diuinum esse consilium requirendum. Orandus
est creator omnium ut nouo principi nostro mentē sanam tribuat,
ne omnis honestas patriæ ruat & opprimatur. Hoc inducere in ani-
mum eius fortasse difficile est, nescio enim quibus fidem adhibeat.
Sed conduceret ut credo si prælati nobiles atq; priores patriæ no-
stræ ciues cōgregarentur si quid singulis denegaret, omnibus con-